

CAO News 3

Horolezecký časopis severočeského regionu

[HTTP://CAODC.WEBPARK.CZ](http://CAODC.WEBPARK.CZ)

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

[HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ](http://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ)

Ročník 4, číslo 3

Březen 2002

ÚVAHA O ŽIVOTĚ

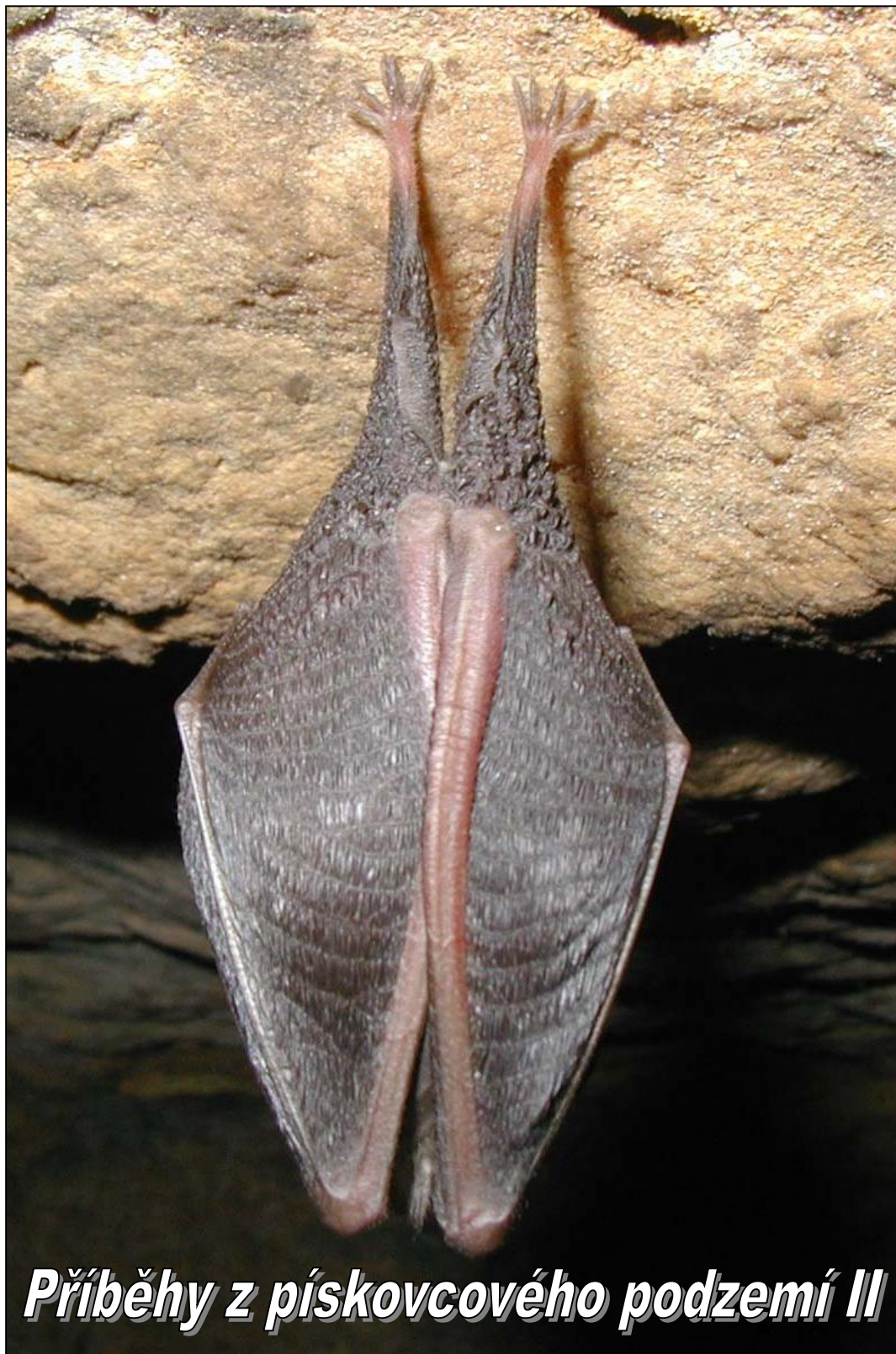

Carlos
Buhler

„Viděl jsem už
příliš mnoho
přátel zemřít
na vrcholu
svých sil.
Mohli by
udělat daleko
impozantnější
výstupy, než na
jaké jsem se
zmohl já.
Nakonec
člověk zjistí,
že není nad to
dožít se
požehnaného
věku...“

V tomto čísle

- v Co nového v CAO Děčín
- v Kauza „Berghajl“ na iNetu
- v Příběhy z pískovcového podzemí – díl II.
- v Dva příběhy z Jetřichovicka
- v Zřítíl se Kamenický vodník
- v Strašidla
- v Přechod sedmistovek
- v Střípky
- v Okénko HK Varnsdorf
- v Čeká nás a další...

Příběhy z pískovcového podzemí II

Vrápenec v pískovcové jeskyni v Labském údolí. DiGiFoto © Ladislav Vörös

Únorová členská schůzka proběhla 6.2.2002, opět v restauraci Za větrem.

Program byl následující:

- CAO News č.2
- Nové členské průkazy
- Závod v rychlolezení a promítání filmů v Chřibské
- Návrh na změnu místa konání oddílových schůzí. Byla vybrána restaurace v Děčíně III, U Řezníka (vedle stadionu)
- Vrcholová komise, připomínky a náměty
- Přijetí nového člena oddílu (Jarda Dunovský)
- Různé (návrat Mexičana Běliny; kauza „Berghajl“ na www.lezec.cz; doplněný průvodce nepískovcové skály; nultý ročník CAOfestu – filmového festivalu s horolezeckou tematikou; plán na víkendové lezení; situace s vrcholovými knihami v Ostrově atd.)

Zájemcům byly rozdány oddílové noviny, těm, kdo včas zaplatili členské příspěvky ČHS, byly předány nové průkazy. Proběhla informace o novinkách z regionu a chystaných akcích (závod v rychlolezení, vzpomínkové promítání v Chřibské, zřícení věže Kamenický vodník, chystaná VK apod.).

Naše řady rozšířil nový člen – stal se jím Jaroslav Jeremy Dunovský z Děčína I a do oddílu se hlásí další zájemci (Ivan Náhlík, Honza Švihnos, David Šedivý, Petr Kočka aj.). Tereza Řeháková oznámila, že čeká přírůstek do rodiny!

Začátek roku využili mnozí k dalekým cestám – Karel Bělina do Mexika, Adam Chára do Dominikánské republiky, Jindřiška Řeháková do Egypta. A také jsme s napětím sledovali snažení kamaráda Milana Myšíka na Aconcague. Většina cestovatelů se již ve zdraví navrátila, často s pěknými „skalpy“ neboli „jaguářími zuby“...

Ostatní využili suchého a poměrně teplého začátku února k lezení v domovských oblastech anebo k návštěvám oblastí vzdálenějších (Kozelka, Stříbrný vrch atd.).

To nejzajímavější opět v krátkých zprávičkách dále v listě.

Good Climbing Adventure and Outdoor!

Příští oddílová schůzka CAO Děčín se bude konat ve středu 3.4.2002 v restauraci U Řezníka (za zimním stadionem) v Děčíně Starém městě od 18.00 hodin.

Boje o HORÁM ZDAR 2002!

Tentokrát kauza „BERGHAJL“ na iNetu...

Sestaveno podle příspěvků na www.lezec.cz

Již dlouho jinak poklidnou hladinu více či méně duchaplných úvah lezců o všem možném na webových stránkách LEZCE nic tak nerozčeřilo, jako když se tam objevil příspěvek „Berg heil“ od Lukáše Chalupeckého. Vcelku nevinný článkuček o tradičním novoročním výstupu na Afriku (věž v Tisé) rozbouřil vášně pohořelců více, než jakýkoliv jiný problém. A protože tahle veřejná diskuse vlastně trochu (úplně) zapadá do této rubriky CAO News, to nejzajímavější zde otiskujeme.

Nejprve tedy krátký úvod původce tohoto „skandálu“:

Nedlouho po Silvestru (to tehdy, jak vám bylo potom ráno zle ;) jsme společně s **Pepikem** v Praze u Josefa Nestlera

surfovali na Netu a narazili jsme na poznámku Jardy Maršíka ml., že byl jakýsi lenivý letos a 1. ledna žádný Hore zdar nedal. A následovalo vysvětlení co to je Berg Heil atd... A tak jsme mu poslali (na stránkách lezce) pozdravení do nového roku, s poznámkou - aby pro Hore zdar nejezdil do Tisé na Afriku, protože jsme tam jako už byli. A připojil jsem fotečku jak se zapisuju do knížky (jak mě zvčnil Josef Nestler). No a co následovalo s tím už nemám nic společného a vy si to přečtěte (a okomentujte) sami. Já říkám: NO COMMENT ;-)

Jenom snad na závěr - už to myslím nikdy neudělám ;) - tedy to abych něco psal na WWW.LEZEC.CZ, ne kvůli Plzeňákům (ty mám některý docela rád), ale ti co to čtou (!)

Následují jednotlivé reakce, tak jak se v diskusním fóru postupně objevovaly:

Ě Horám zdar! Jardo, na Bořeň už taky nejezdí pro Berghajly. Na Skautské věži a v Severní stěně na Věšáku jsem už taky byl. Uvidíme se na Boulderkolotoči. Zapsal: Pepča, (pepca@skajp.cz) 3.1. v 11:49.

Ě A na Radyni u Plzně taky ne. Prvního tam byl Kochy, Balů a Tomáš. Zapsal: Petr Holub, (hop@lezec.cz) 3.1. ve 14:09

Ě A co ten sníh? Jestli sem zavítá nějaký agilní ochranář, tak: 1) Má dostatek podkladů pro zahájení správního řízení proti Tobě pro porušení zákona o ochraně přírody. 2) Má podklad pro jednání příští jednání s CHS o obnovení výjimky pro lezení v chráněné oblasti, resp. pro její neudělení. Pro další tupce = zakázání lezení, které zrovna v Tisé nebude problém aby kontrolovala přímo policie, protože přijede autem skoro pod skálu. Když už jste tak nezodpovědní a bezohlední, že lezete na mokřem (jiný než suchý) písku, za což byste zasloužili nakopat prdel, tak si alespoň uvědomte výše zmíněné právní aspekty. Zapsal: Martin Mellan, (mellan@seznam.cz) 4.1. v 11:47

Ě No a co ten sníh. Článek a hlavně fotky Lukáše Chalupeckého by si asi žádný ochranář nevšímal, na rozdíl od Tvého přiblblého upozornění. Navíc na fotce je pouze zapisující se lezec do knížky, takže nevidím důvod Tvého zbytečného prudění. Za ty léta co lezu, se takový symbolický lezení na Nový rok praktikuje naprosto bez problémů, až najednou nákej chytrák z toho udělá problém. Berghajl! Zapsal: Pepča, 4.1. v 22:11

Ě Hore zdar! No u nás v Ádru píšeme Hore zdar a dá se ulovit i o "Festáku" (v loni na Večerní - Pomáda). Novoroční výstupy mají svou tradici ale je dobré volit něco totálně neolámatelného (V Ádru je na výběr mraky spár a komínů). V Tisé je to podle mého názoru problematické kvůli struktuře šutru. Na netu ses tím ale opravdu chlubit nemusel a to platí i o ostatních porušeních pravidel. Velice dobře chápu zoufalství zástupců svazu nebo správce oblasti po takovém výlevu do veřejného prostoru. Příště raději s rozumem!!! Zapsal: Datl, (datl@email.cz) 5.1. v 10:22

Ě Sníh. Nó musím se postavit za Mellouna. Novoroční výstupy jsou super to uznávám. I my je děláme, ale v lomu kde trénujem. V Ádru nebo Tisé bych si to nikdy nedovolil!!! Na jaře mě vždycky zaráží vrcholová knížka. Čtu tam jak nějaký blb v únoru lez na horu a ještě se tam o tom rozepisoval. Melloun má pravdu - kvůli takovejmu jsou pak problémy. Když už vám rupne v bedně, tak o tom alespoň nepište na net. A nemyslete si, i já jsem nadrženej jak stepní koza a čekám na jaro. Dneska jsem si zase přerovnával bágel a rovnal lano. Jo zima je hnusná, ale dá se využít jinak. Ahojda. Zapsal: Himbajz, (himbajz@atlas.cz) 5.1. ve 20:55

Ě Prudiči. Ty vole, nevím co všichni prudíte! Náhodou kvalitní kousek! P.S. Takové chytráky mám nejradši! Zapsal: Jaryn 6.1. v 1:47

Ě RE: Melloun. Prudíš úplně zbytečně! Zapsal: Pavlis 6.1. v 11:17

Ě RE: Prudiči. Nemám rád vulgárnosti, ale ty si úplněj kretén. My máme nejraději lidi, co za deště nebo na mokřím sněhu lezou. Zalez si pěkně zase na překlíčku a nechod' do skal. Přijď až budeš vědět jak to v Tisé vypadá, nebo až pochopíš, co je eroze. Hore zdar Zapsal: Jarda, (kosak@ibm.cz) 6.1. v 21:00

Ě Další prudič. Chlapi, chlapi, mějte trochu rozumu! Já chápu, že se na tu skálu hrozně těšíte a že je v tom i kus recese, ale uvědomte si, že ta skála není jenom vaše. I když Vás částečně chápu, musím říct, že pokud se na to podívám jako lezec, kterému ČHS dělá čím dál tím větší problémy při lezení na písku, jste prostě bezohledný hovada. A když se s tím chlubitě tímhle způsobem, tak ani ne moc inteligentní. Jestli nemůžete vydržet do jara, jeďte na ledy, nebo do Tater. S pozdravem Hore zdar. Zapsal: Berny, (berny1@email.cz) 7.1. v 8:33

Ě Pořadí problémů. Sledováním názorů na lezci jsem došel k závěru: sekání chytů odsuzuje 99,9% lidí, spaní na cizích zahradách a opilé hulákání chalupníků pod okny 80%, lezení na zasněženém pískovci 60%, magnesium odsuzuje 30% a všechno je to o tom - porušení buď pravidel dohodnutých, nebo základních pravidel slušnosti. Ono když jsou pravidla jasně stanovena, tak jsou políčka černá nebo bílá, nikdy nejsou šedivá. Ve fotbale taky nikdy rozhodčí nenařídí penaltu ze vzdálenosti 20 metrů s odůvodněním, že to byl faul jenom trochu. Ad Berny: problémy ti nedělá ČHS, ale ministerstvo ochránců přírody (a někde ministerstvo kultury - třeba na Drábkách na masivu hradu). ČHS naopak za tebe problémy řeší - jedná s ministerstvem o povolení lezení. Toto povolení platí pro organizované lezce za předpokladu dodržování dohodnutých pravidel. Takže ČHS ti dělá problémy pouze v případě, že porušuješ další pravidla, která s ochranou přírody nemají zas tak moc společného - jako například prvovýstup shora. Zapsal: Lukáš Bludský, 7.1. v 9:41

Ě RE: ČHS dělá problémy. Reakce na Bernyho a Lukáše Bludského: Opět jsme se dostali k oblíbenému tématu ČHS = žába na prameni a já si opět nemohu odpustit soukromý boj na obhajobu ČHS. ČHS je dobrovolným sdružením několika tisíc lezců, které je řízeno výkonným výborem, který je volen Valnou hromadou. Valná hromada zasedá každý rok a sejde se na ní kolem stovky delegátů. Z vlastní zkušenosti vím, že člověk s jasnou vizí (čehokoliv), který svůj názor podloží dostatkem argumentů, má velmi reálnou šanci na VH otočit

běh čehokoliv o 180 st. To že na VH přijíždějí mnohdy lidé bez názoru a že z oddílů je v duchu dob minulých delegován ten, který nejméně protestuje a je tam jen do počtu je problém jenom nás členů. Proto radím všem kritikům z řad členů, aby se více zajímali o dění a jestli mají nějaké zásadní připomínky k čemukoliv, aby se nechali svým oddílem delegovat na VH a pokusili se delegáty přesvědčit o svém názoru. A jestli si někdo myslí, že těch několik tisíc členů je natolik nesoudná banda, nechť začne budovat svoji truc-organizaci, svým skvělým programem ať do svých řad přitáhne neorganizované lezce a následně přetáhne většinu pasivních členů CHS a smaže tak CHS z mapy světa. A neorganizovaným lezcům mohou doporučit jenom totéž. Zapsal: Martin Mellan, 7.1. v 10:04

Ě Nevím chlapíci. Zrovna v Tisé je výjimka pro lezení bez omezení. Můžete si to zkontrolovat na seznamu Povolení lezení v chráněných oblastech ČR na serveru ČHS. Tedy tím se myslí bez časového omezení a bez zákazu lezení na určité útvary, jak selským rozumem usuzuju. Takže samotné zimní lezení podle mě není problém. Záleží ale, co si daný chlapík vybere. Protože přihlédne-li k pravidlům pískovcového lezení, tak zasněžený vrchol asi zrovna není to pravé ořechové. Ale to už je snad na každém z nás, ne? Zapsal: Renča 23.1. v 11:21

Tady diskuse na téma Berg heil skončila. Lukáš Chalupecký svůj příspěvek z netu stáhl a jen poznamenal (na domovských stránkách):

„Taky jsem chtěl předvést záznam našeho Horezdaru (s JN v Tisé), ale už jsem byl napaden na www.lezec.cz že jsem nezodpovědný a tradičními tradicemi ničím skálu, pověst organizovaných lezců (s horo to už asi nemá nic společného) a tak podobně. Tak z toho nebude nic. (Trošku jim to organizování leze zřejmě na mozek)“...

Příběhy z pískovcového podzemí

Díl II.

Stanislav Eminger
HO Bořeň

Pro zvýšení naší malé tělesné aktivity a chabé fyzické kondice, kterou jsme v podzimních plískanicích vykazovali, jsme se s Ládinkem rozhodli, že budeme pokračovat v našem dobývání podzemních prostor. Tentokrát náš typ padl na Labák - malé jeskynní království, ukryté v pískovcových skalách.

Příběh druhý:

O focení a netopejrech

Druhá loňská výprava do podzemí byla pouze dvoučlenná. Původně nás mělo být více, ale jak už se to v tom pochmurném podzimním čase stává, na lidi dopadají deprese, které jsou nuceni odstraňovat v různých „obveselovnách“. Ať už se jedná o obyčejné restaurace, hospůdky a nebo kuřácké párty v privátních zařízeních. Zkrátka ně každý byl schopen odjezdu v 10 hodin z Teplic – Lázní v Čechách. A tak vyrážíme směr Labská Stráň jen dva, Věřešák a já.

Toho dne se nám podařilo prolézt všechny jeskyně v prostoru mezi Děčínskou věží a Čihadlem. Od Netopýří přes Krakonošovu, Jeskyni Přátel přírody a další, až po Jeskyni naději. Celkem jich bylo sedm. Nestihli jsme najít pouze Lesní díru. To ještě netušíme, že se zde bude odehrávat jedno z hlavních dějství v příběhu příštím.

Nejhezčí a nejzajímavější byla určitě Jeskyně přátel přírody. Z námi prolezlých jeskyní je nejdelší a nečlenitější. Ve všech jeskyních se zapisujeme do jeskynní knihy, která je obdobou vrcholové knížky na skalách. Ta bývá umístěna na nejzašším a nejhlubším místě jeskyně. Místy naše počínání připomíná klasické zdolávání pískovcových věží, pouze směr výstupu je zcela opačný.

Ládík je nadšen ze svého „digi“ foťáku a tak fotí o sto šest.

Když pak kontrolujeme na LC displeji nafocené snímky,

zjišťujeme jednu zajímavou věc. Tou je skutečnost, že výraz v obličejích lidí prolézajících jeskyně je dosti podobný mentálně zaostalým spoluobčanům, lépe řečeno debilům. To je pravděpodobně způsobeno tmou podzemních prostor, ale nevíme to jistě a tak bude tento objev předmětem našeho dalšího vědeckého bádání. Máme naplánovány ještě pokusy se zástupci opačného pohlaví a pak se teprve uvidí.

Proto také snímky se svoji osobou přecházím mlčením, navíc o sobě vím, že nejsem zrovna fotogenický typ. Velkou radost mi však udělalo zjištění, že i fešák Ládík má na řadě snímků výraz idiota.

Postupně raději přecházíme na focení vstupů do jeskyní, snímky pavouků - co vypadají jako Černá vdova a foto „netopejřů“. Ten nejhezčí a nejmenší se ani nejmenuje netopýr - jeho ctěné jméno je Vrāpenec malý (viz titulní stránka). Obdivujeme jeho slabé nožky, zachycené do převísle skály.

„To by se to lezlo“, povzdychnu si, mít tak „zmáklou“ jeho techniku zavěšení.

Vzpomněl jsem si na něj hned o několik dní později. A to v hale jedné mostecké TJ, ve chvíli, když jsem vypadal z převisu překližkové stěny. Zkrátka tu „netopejří“ techniku zavěšení ještě jaksi neovládám. A nebo že bych měl viset za nohy? V těch má člověk přece jenom větší sílu.

(Pokračování příště)

Dva příběhy z Jetřichovicka

David Nehasil

DEČÍN

V neděli 24. února t.r. jsem se svým bráčkou Prckem a Jirkou Chárou lezl v Jetřichovicích (*Cesta pro Frantíka VIIIa). Ve skalách byli ještě Pavel Buky Henke a Pavel Kýsa Bechyně, kteří rozdělali novou cestu na Kapli a odpoledne jsme se setkali v restauraci Praha s Lenkou Chárovou, Zdeňkem Vaisharem a Alenou Vaisharovou nad skleničkou svařeného vína a pivečka. Povídalo se o lezení a pak jsme se jeli podívat na zřícenou věž Kamenického vodníka. Po tomto velmi vydařeném dni jsem se rozhodl něčím přispět do časopisu CAO News. Nebude to bůhví jaké psaní, ale může potěšit.

Nejprve něco do rubriky „O nejzapadlejší věž“:

V loňském roce, po obdržení průvodce pana Kittlera, jsem jako správný správce oblasti Vysoká Lipa přemluvil svého bratra Prcka, abychom navštívili věže, které nám chyběly v blbáčích. Bylo jich hodně, ale šli jsme na ty nejtěžší.

První volba padla 13. října 2001 na Rysí věž (Nejstarší cesta „JV hrana“ je z 3.5.1980, a to od Sasíků). Po dlouhém pochodu k věži jsme obhlíželi, jakou cestu zvolíme k vrcholu. V průvodci byly uvedeny dvě cesty, ale po prozkoumání terénu

jsme zjistili, že cesty jsou tři. Tak Prcek do jedné nastoupil a po chvíli byl u kruhu. Od něj to bylo hladké až rajbasové břicho, ale vzalo za své. Jelikož na vrcholu krom krabice s knihou a borovic nebylo vůbec nic, byl Prcek nucen dobrat od nevzrostlých borovic. Za pár chvil jsem k němu došel a s úsměvem si podáváme ruce, otvíráme knihu a zjišťujeme, že cesta se jmenuje Plíživá a je za VIIb. Další údiv byl nad Horám zdar tohoto roku, ale po prolistování knihy jsme zjistili, že jsme úplně první Češi zapsaní v knize a to za celou dobu existence věže. Úžasný okamžik - po 21 letech jsme byli první!

Zapsali jsme se a slanili za borovici. Celý den jsme nechtěli uvěřit této kuriozitě. V listopadu jsme šli dát slaňák a tyčku na tento zastrčený vrchol v oblasti Vysoká Lípa. Takže lezci nemusíte se bát, že se nedostanete dříve.

No a něco ke Kamenickému vodníkovi:

Byla nás banda, my s Prckem začínali dělat průvodce a byl krásný slunný srpnový víkend. Ve Všemilech jsme obíhali věže a zbývala Ferdinandova soutěska. Plán byl jasný - najít a vylézt.

Po příchodu ke Kamenické jehle jsme se rozdělili. Já šel opisovat knihu na jehlu a bráška s toaletním papírem šel na Kamenickou věž. Když jsem po chvíli dopsal a slanil, slyším volání o pomoc. Prcek!!! Beru lano a utíkám s Martinem Novákem za hlasem. Nejednou na přílepku na nás mává a omlouvá se (či prosí o lano) člověk přímo vys... z podoby. Otázky „Jak ses tam dostal?“, „Proč neslezeš?“ nebo „Co otravuješ?“, si Prcek vysloužil právem. Hodili jsme mu lano a čekali až sleze o něco nížeji a skočí k nám. Vše se podařilo bez újmy na zdraví. Tak Prcek objevil a poprvé zdolal novou věž, kterou nazval Kamenický vodník.

O týden později jsme lezli okolo Pástevecké věže a pod nástupem do Staré cesty Prcek vyhrabal ze země dva kusy starých slaňáků (nebo borháků?). Byly to ty s tou vrtulkou (prasečím ocáskem) na konci. Přesně takový jsem viděl i na Staré cestě na Trojhran. No, kus železa určený do skály patří prostě do skály, a tak na sklonku dne jsme šli tlouct tento „slaňák“ na Kamenického vodníka. Ten den vznikla i další nová cesta. Jako by jsme věděli, že vrchol dlouho nevydrží a není tedy potřeba pořádný slaňovací kruh...

Snad tyto příběhy někoho potěší nebo rozesmějí.

(Na snímku od Zdeňka Vaishara je David na zbytku věže Kamenický vodník.)

Zřítíl se Kamenický vodník...

SRBSKÁ KAMENICE / VŠEMILY
ÚNOR 2002

Jak asi již víte z regionálních novin (psal o tom např. Děčínský deník), někdy v prvních dnech února t.r. se zřítíla další věž, tentokrát ve vstupu do Ferdinandovy soutěsky. Jmenovala se Kamenický vodník. Nebyla to nijak významná věž, nicméně na její vrchol vedly čtyři pěkné cesty. Tu první

vytvořil Vladislav Nehasil za poněkud kuriózních okolností (viz článek Davida Nehasila) dne 6. srpna 1994. Týden nato přidal ještě jednu a o další dvě se přičinili pánové Pavel Henke a Pavel Bechyně.

(Takto vypadá celkový pohled na zřícenou věž. Snímek je ze dne 24.2.2002)

Po věži zbyla zdaleka viditelná spoušť a několik vyvrácených stromů. Dva rozměrnější bloky zatarasily původní cestu, třetí blok, zřejmě samotný vrchol bývalé věže, skončil uprostřed říčky.

(Šipka označuje místo, kde stával Kamenický vodník až do ledna 2002.)

Na místě, kde věž stála je patrná smykavá plocha, která věž uvedla do pohybu, pak se věž překlopila a při nárazu se rozlomila na tři větší části a několik menších.

Kolik lidí na věž za těch krátkých 8 let jejího „života“ vystoupilo se už asi nedozvíme, protože knihu nejspíše navěky pohřbil vrcholový blok...

(Všechna DiGiFota © 2002 Zdeňek Vaishar)

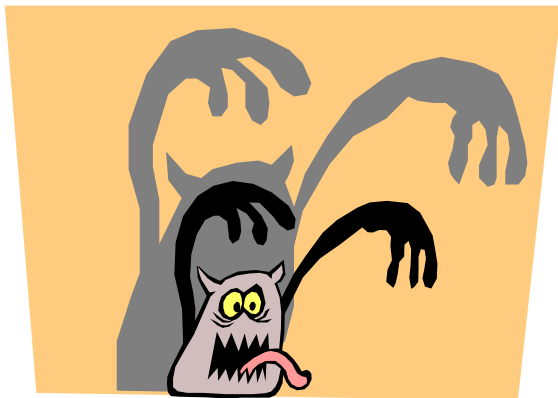
STRAŠIDLA

aneb Skály na Strašidlech

Jan Horáček Horák

CAO Děčín

To u h a po lezení, nuda a kamarádka mě zavedly do malé skalní oblasti u Horní Blatné v Krušných horách. Asi deset minut chůze od hřiště v Blatné se na palouku nachází osm skalních masívků jejichž stěny jsou vesměs otočeny na jih, což znamená, že se zde dá lízt i v zimě, kdy je okolo snůh.

Stěny jsou vysoké od dvou do dvaceti metrů a je zde více jak 100 cest či boulderů lehčí obtížnosti. Většinou si lezec vystačí jen s lezečkama a s magnézkiem. Delší cesty jsou vyskobované a vynítované, ale víc jak šest expresek nedáte. Pod každou cestou je žlutá šipka vyznačující nástup.

Oblast je taková, že asi nemá cenu jet tam na víkend a vyhledávat extrém, ale na své si přijde každý kdo chce za den vylézt sto cest (né, že bych jich tolik vylezl!), posedět na tábořišti u ohničku a kochat se krásou Krušných hor.

Více informací lze nalézt pod heslem Skály na Strašidlech v horolezeckém průvodci Krušné hory 1999.

Děrek pro Emsynku

Jiří Houba Chára

CAO Děčín

To takhle jednou ve čtvrtek večer zapípá telefon a displej se rozsvítí lákavou esemeskou: Sedíme s Pavlem v Decine v hospudce a zítra jdeme lezt. Kysa. Taková zpráva prostě nemůže zůstat bez odezvy. Ihned také vyťukávám odpověď: Kam se chystáte? Sel bych s vámi! jch. Odpověď však přišla až těsně před půlnocí: Zítra v 10 hod budeme pod Oddílovou vezi ve Hrensku...

Znělo to velmi lákavě ale mělo to jeden malý háček – z práce se před jedenáctou nedostanu. Přesto jsem si zabalil bágl a těšil se na druhý den. Určitě tam kluky někde najdu, říkal jsem si.

V pátek po desáté, uprostřed zběsilého pracovního nasazení, přichází další SMS: Jsme už pod skalou a ty .. hmm, hmm.. Jó, štengrujou mě silně, hošani!

Před dvanáctou hodinou už konečně i s Emsynkou svižně stoupáme Matzseidelovým dolem. Ještě „začuchat“, zaměřit správně odkud přijde odpověď a jsem u kluků. Kýsa právě zapouští kruh v krásné cestě na Oddílovou věž, Pavel Henke ho jistí – na pravé ruce má totiž dva prsty rozdrčené od lisu a s tím se dvoucentimetrová převislá spárka asi za IX lézt nedá.

Naše povídání o všem možném se nemůže vyhnout vděčnému tématu posledních dní - „kauze Kropáček“. Ale Kýsa se činí, kruh je brzy osazený, a tak vymýšlíme co dál. Slaňujeme o patro níž, kde ve svahu stojí Říjnová věž. Bystrým zrakům obou Pavlů neunikl zjevně neudělaný sokolík. Kýsa se také hned navazuje a začíná lézt. Vyškolený z mnoha cest v Adršpachu, bravurně umísťuje do notně převislého sokola celkem dvě panenky neboli „zwei kinderkopf“ z celých lan. Pak už nepříjemně vynášejícího sokolíka zdolává a novorozená cesta je na světě.

Buky cestu se stoickým klidem přeběhne i se svou zabandážovanou rukou a lehce si do Kýsy rejpně, jako že je to brnkačka. Kýsa ovšem připomene story se Skákavou kozou a hned je stav vyrovnán. Nakonec cestu přelézám já.

Shodujeme se na jednom – je to pěkná cesta, nejméně za VIIb. Zbývá vymyslet název. Kýsa váhá jen chvíli – dívá se dolů pod věž na trpělivě čekající Emsynku – a pak zapisujeme: **1. výstup, Emsyna VIIb, Pavel Bechyně, Pavel Henke, Jiří Chára, 8. února 2002.**

Slaňujeme a spokojeně balíme matroš do kletřů. Strávili jsme společně pěkný den ve skalách. A Emsyna? Ta byla na svou cestu jak se patří hrdá! **F**

(Emsyna – jméno méj osmileté fenky Shar – peie. Celým jménem Emsy Elbis Cs)

Tisá, jak ji možná neznáte...

LUKÁŠ CHALUPECKÝ

SKAJP

Nevíte náhodou, co je to za model kruhu?

Ono vůbec v Tisé na Masivech je k vidění docela pěkný muzeum železa! Třeba slaňáky tam jsou libový ...

Pěknej ne??

A teď hádanka: Jaký je v Tisej nejkratší slanění ??

Bé je správně - z Pidižvíka za Majorem (asi 2,5 m. Slaňák je označen šipkou)!!

Ale teď vážně, měl bych prosbu - jestli někdo víte o nějaké cestě v Tisé, která není v průvodci (1995), pošlete mi ji, nebo něco o ní, chtěl bych dát dohromady takový e-dodatky nových, nebo nepublikovaných cest. (www.skajp.cz) Zeptejte se i dalších svých známých... (hlavně tvoříci cest jako Rost'a Štefánek., Pavel Kýsa Bechyně, Karel Bělina...)

Díky Lukas@skajp.cz

Například:

Tovární vyhlídky (velké masivy) - Samičky IXc.

Jarda Maršík x Pepa Nestler (23.4. 98)

Vpravo od cesty Lomikámen, převislou stěnou přes tři kruhy (od třetího slanění)

Bratrská věž (velké věže) - Odpolední deštík VIIIb

J.Paul (1997)

Hranou vpravo od Staré cesty přes dva kruhy, za hranou vpravo je cesta Tučný podvod VIIIc - Pavel Bechyně (v průvodci uvedena jako Neznámá, 3 K)

Vyhlička (malé stěny) - Hendikepovaným hoří hrby VIIIa

Petr Lacina (1998?)

Z průchodu zezadu na vyhlídku, vpravo od Špekových cest b) b1) přes dva kruhy na vrchol

..... atd.

P.S.: Prosba platí stále J

Ještě jednou díky, Lukáš.

ŠUŠKÁ SE...

Ø Nic co by stálo za to, prohnat to bulvárem ...

STŘÍPKY

Co nového na WWW.VRCHOLKY.CZ

VLASTA DOMES

CAO DĚČÍN

Od února t.r. je pro všechny uživatele (registrované) k dispozici virtuální horolezecký deník, který umožňuje každému vést si vlastní přehled o vylezených cestách a komentáře k nim. Je možné zapisovat nejen cesty, které jsou v elektronickém průvodci, ale i cesty z jiných oblastí. Lze provádět soukromé i veřejné zápisy.

Deník nabízí pestré vyhledávání přelezů a komentářů k cestám. Současně slouží jako soubor virtuálních vrcholových knih a je provázán s elektronickým průvodcem.

Podrobné informace o používání deníku jsou uvedeny přímo na stránkách v menu Info.

Jéňa Paul z Děčína přišel s návrhem, že bychom mohli v CAO News představovat méně známé lezecké oblasti v zahraničí. Něco jsme již v minulých číslech otiskli, ale informací tohoto typu není nikdy dost. Napište nám pár řádek o „neznámých“ lezeckých koutech Evropy! Dnes přinášíme alespoň kuriozitu, kterou jsme objevili na vlnách iNetu..

Boulderová koule u Haagu

A ten míč kulatý, věc je zábavná.... se zpívá v jedné české písničce.

Lezení, jak jistě uznáte, je také věc zábavná a tak když spojíte obě a po míči si zalezete, zábava se vám zákonitě znásobí. To vše se vám může podařit, když zavítáte do Haagu. Míč (De Bol) se nachází v malém lesíku hned za prvním valem mořských dun ve čtvrti Kijkduin. Vznikl naházením všelijakého rumu cihel, kamenů a betonových bloků do kulovité formy a následným zalitím betonem, který celý ten slepenec drží pohromadě.

Na míči je vytrasováno asi 45 linií několik z nich je jich docela těžkých a všechny pak jsou označeny různými barevnými značkami, aby bylo jasno kudy.

Když pak se vám podaří tuto gigantickou kouli obkroužit a to dokonce v dolní polovině je již vaše vytrvalost na slušné úrovni.

Převzato z www.lezec.cz

Mont Aiguille Again...

aneb Návrat na místo činu

Z deněk Vaishar and „His Women Group“ zavítal v loňském roce opět pod strmé stěny Mont Aiguille ve francouzských Vogézách, tentokrát v zimním období. Naplnil tak známé úsloví, že pachatel se vždycky vrací na místo činu. Na vrchol Hory Nedostupnosti protentokrát sice nevystoupil, podnikl však společně se svým horolezeckým, výkonnostně velice dobře připraveným, ryze ženským družstvem, náročný trek kolem perly Verkors a nejvyšší hory oblasti Grand Veymont. Jak moc ho svrběly dlaně, když se pod krásnou horou opět objevil, tisková agentura C.A.O. press bohužel neuvádí...

Pod východní stěnou Mt. Aiguille zleva:
Pavlna, Martina, Veronika a Alena Vaisharová.

(Poznámka redakce: Pokud by toto družstvo stálo v pořadí Veronika, Alena, Martina, Pavlna, tvořila by počáteční písmena jejich jmen dost zvláštní slůvko. Všiml sis toho někdy, Zdeňku? J)

Pod severní (úzkou) a západní (širokou) stěnou Mt. Aiguille zleva:
Sám veliký Zdeněk Vajsharó Vaishar

tisková agentura C.A.O. press

Přechod Lužických sedmistovek

TOMÁŠ LIMBERSKÝ

HK VARNSDORF

K aždý z nás už asi ze základní školy zná, co to jsou a kde leží Lužické hory: Ne všichni ale už ví, kolik vrcholů nad 700 m n. m. mají a jak se které nazývají. Právě na to vám odpoví přechod Sedmistovek, dnes již memoriál Ericha Mezera, který pořádá HK Varnsdorf v sobotu 2. února 2002.

Vyrazilo se z Varnsdorfu v 5 hodin ráno v počtu sedmi lidí od Melzerů, stejně jako poprvé před třemi lety.

Letošní rok ve složení: Karel Hofman, Martin Heinrich, Arnošt Haufert, David Fojtíček, Petr Šatánek, Pavlna Nováková a já. První fáze cesty byla celkem v pohodě, snad možná proto, že jsme šli stále ještě po rovině. Bohužel ale nic netrvá věčně a zanedlouho jsme museli začít stoupat do prvního kopce zvaného Weberberg. Tento výstup proběhl neočekávaně dobře, a to i přes jeho velké převýšení. Jenže už při druhém výstupu se Petr potýká s nějakými potížemi, takže nás bohužel musí opustit. Se stoupajícími metry na Pěnkavčí vrch nám stoupá také hladina vody v botách, dokonce i v Karlovo nepromokavých goráčích. Sněhu a vody je opravdu požehnaně, místy nechceme věřit, že zdoláváme nějaké sedmistovky.

V pořadí třetí přecházíme nejvyšší kopec Luž. Dále se brodíme sněhem, blátem a tmou přes Krompach, abychom dobyli další z nepokořených. Tímto kopečkem není žádný jiný než Hvozď. Nejenom že cesta k němu je úporná, také samotný výstup nám dává pěkně zabrat. Po krátké svačince na vrcholku se s námi plánovaně loučí Arnošt, Pavla a David a pokračují dále pěšky přes Německo až do Varnsdorfu. Já, Karlos a Martin jdeme opět tou stejnou děsivou cestou zpět až na rozcestí ve Světlé, kde se vydáváme k hoře zvané Bouřný.

Začíná svítat a nálada se zlepšuje, až na to, že pod úpatím se dozvídáme, že Martin má místo bot dva lavory, a že dál už pokračovat nebude. Cestu, kterou si razíme k vrcholu nám znepříjemňuje hluboký sníh, ostatně dolu to nebylo o nic lepší. Necelou hodku nám trvá dobytí Velkého Buku, na němž Karel fotí jako o závod, ne nadarmo, opravdu to stálo za to. Vize, že už zbývají pouze dva kopce do oběda, mě ale vůbec neuklidňuje, jelikož vím, že nás čeká obávaný Klíč. Po dlouhém funění ho ale zdoláváme, probíhá vrcholové foto a pokračuje se dál. Sestupujeme korytem rozvodněného potoka až pod Malý Buk, kde se potok mění ve sněhové pole, a dále až k samému vrcholku, na kterém se záhy radujeme z pokoření. S hora sbíháme dolů s úsměvem na tváři rovnou do první hospůdky v Kytlicích na už dlouho očekávaný odpočinek.

Po načerpání energie jídlem a dobře chlazeným pivem zvedáme kotvy a razíme směr Studenec. Jdeme asfaltkou přes Mlýny a dále asi dvě hodiny po lní cestou, než se dostáváme pod známou ocelovou rozhlednu na vrcholu Studence. Po zapsání kontroly a občerstvení posledními sušenkami se pomalu přesouváme do Horní Chřibské. V pohostinství „Na křižovatce“ blízko skláren do sebe tankujeme jedno 10ti stupňové. Začíná se stmívat, a proto nasazujeme tempo, rovnou na Jedlovku. Cestou lesem svítíme čelovkami do očí nějakým dřevopytlákům, kteří mi dodávají kuráž a ještě zrychlujeme. Jenomže síla po chvíli už opravdu dochází a naše výkonnost klesá. Karel říká, že už jen asi pět km chůze a na to já

dostávám totální depku. Z posledních sil a zbytků vůle dobýváme v 18:50 vrchol Jedlové Hory, na jejímž vrcholu si podáváme ruce a zapisujeme poslední kontrolu. Chvilku poté už sedíme v místní hospůdce nad šálkem čaje a bavíme se a radujeme nad dnešním zážitkem. Následuje poslední seběhnutí do Jiřetína a přeprava již předem dohodnutým autem do Varnsdorfu.

Túra je dlouhá necelých 70 km a trvala zhruba 19 hodin. Je to skutečně zážitek!

KRÁTCE Z „DOMOVA“

Milan Uhde Cestr pilně studující.

Dočasná absence jinak aktivního lezce Milana Cestra na pravidelných lezeckých útercích, je způsobena jeho usilovným studiem. Uhde se na další doplnění svého vzdělání vrhl s vervou sobě vlastní a kamarádi z CAO Děčín mu obdivně drží palce a zároveň se těší na jeho návrat do skal!

Buky a Kýsa tři měsíce mimo ČR.

Pavel Kýsa Bechyně a Pavel Buky Henke odjeli na práce do sousedního Německa. Na domácí lezeckou scénu se vrátí až prvního června 2002, tedy po dlouhých třech měsících. Leden a únor přesto využili k rozdělení několika pěkných linií, které si tak schovali jako lahůdku na svůj dožijící lezecky vyhladovělý návrat...

Jan Hoblák na Kozáku.

Správce oblasti Ostrov Jan Hoblák s druhem uskutečnil zimní výstup cestou Zlatý důl na Kozák u Mojžíře. Podle jeho slov ho překvapil téměř horský charakter cesty. Výstup se oběma lezcům líbil, nicméně Horám zdar zde letos napsal František Žid z Povrlů.

Neúnavný Sláva Krob.

Slavomil Krob z Litoměřic provádí již mnoho let nenápadné sólo výpady do různých skalních oblastí. Obíhá si nejhezčí cesty buďto sólo nebo se zajištěním, do knížky zakreslí své „logo“ (horské kolo) a spokojeně se vrací za všedními záležitostmi pozemského života. Slávy neuvěřitelně vypracované tělo je výsledkem neustávající lezecké aktivity (ročně několik stovek cest) i pravidelného posilování.

Miroslav Mžourek 50

Ostrov, 2.2.2002. Mohutná oslava Mžourovy padesátky proběhla v sobotu 2. února v restauraci „Pod Císařem“ v Ostrově. Desítky gratulantů se sjely do jedné z Mekk pískovcového lezení, aby potřásly rukou oslavenci. Ten po celý den jen zářil. Mezi jednotlivými dary, které Mžoura obdržel, se vyvyšoval jeden – bysta v nadživotní velikosti samotného čerstvého padesátníka...

Ještě jednou – GRATULUJEME.

Dodatečné oslavy 55 Karla Bělina.

V den svých narozenin se Karlos nacházel několik tisíc km od svého domu pod právě se probouzející sopkou Popocatepetl. (Mimochodem Fróna tvrdí, že chudák sopka vybuchla díky Karlovi...) Hlavní oslavu proto přesunul až na 20. února do Povrlů. Nad bohatou hostinou a originál Tequillou Karel vášnivě vyprávěl čerstvé zážitky z daleké cesty a již spřádal plány na další výlety do hor.

Účastníci oslavy: Hans Nesheida, Alena a Jarda Tvrzníkovi, Soňa a Rudolf Sochorovi, Michal Švajgl, Milan Borkovec s manželkou, Ivan Málek, Dan Hölzl, Petr Štěpán, Jiří Chára. (Milan Švarc s Jitkou bohužel nedorazil.)

Jan Horák plánuje severní stěnu Eigeru.

Jan Horáček Horák se opět chystá zaútočit na první místo v kategorii Alpský výstup roku. Do oka mu padla dech beroucí severní stěna Eigeru v Bernských Alpách. Expedici plánují s Liborem Hrozou a dalším horolezcem na 11. března. Vše ještě závisí na tom, jak Libor dopadne u lékaře. Při poslední cestě na lodi si poranil pravé koleno a lékařská prohlídka rozhodne, zda bude na pořadu dne operace či pověstná Nordwand.

J. Tvrzník se chystá na nejvyšší horu Evropy.

Jaroslav Tvrzník z Povrlů je jedním z těch, kdo na „stará kolena“ uvízl v tenatech lovce spolulezců Karla Bělina. Jarodovi se lezení tak zalíbilo, že na letošní rok plánuje s Karlem výstup na 4810 metrů vysoký Mt. Blanc. Na oslavě Karlovo 55tých narozenin se nemohl vynadivát právě na fotografie z výstupu na horu někdy přezdívanou Monarcha...

E-mail od Milana Svinařika

Ahoj Jirko! Život mě teď pěkně prohání! Makám i o víkendech na jednom projektu a v podstatě se nehnu od počítače. Nicméně neděli probendím na Bořni. Takže trochu relax přece jen bude. Naši kluci teď byli s nováčkama v Tatrách. Kromě tří kotníků to dopadlo dobře (na to že jich tam jelo 24). Letošě a Chosého snad uvidím na tom Bořni. CAO nám chodí v pohodě. Nejhorší je to vydolovat z Chosého, kterež to syslí u sebe. Zatím se měj, pěknou lezbu! Svinčo

Mexičan Bělina zasahuje do bojů.

Již krátce po svém návratu do vlasti se Karel Mexičan Bělina střemhlav vrhl do bojů o Horám zdar. Veden svým neomylným instinktem dokázal slíznout smetanu z několika významných vrcholů. Ovšem radost největší mu udělal „jeho“ Bandstein, který na Nový rok zapylil Chára s Uhrem.

Část HUDY sportu opět ve Francii.

Zatím bez bližších informací je zpráva o dalším zájezdu části lezců z HUDY sportu na jih Francie.

Děčínáci ve slovinském Ospu.

Za teplem a převislým vápnem odcestovala čtveřice děčínských horolezců. Osádku expedičního vozu tvořenou Michalem Rosůlkem, Jěnou Paulem a dalším spolulezcem doplnil tentokrát Libor Hroza mladší, který se neustále lezecky zlepšuje a při svém věku má, jak se říká, všechno ještě před sebou. Uvidíme, jak si povede v tak kvalitní lezecké sestavě ve stěnách slovinského Ospu.

Průvodce Jetřichovickem na internetu

Jak nás upozornil před svým odjezdem do Německa Pavel Kýsa Bechyně, horolezecký průvodce Jetřichovicko je kompletní na internetu. Nalézt jej můžete na adrese: <http://mujweb.cz/sport/pruvodce/index.htm>.

Rostislav Štefánek na serveru 8a.

Skvělé umístění v žebříčku sta nejlepších horolezců světa podle serveru 8a drží Rost'a Štefánek z Děčína. Na zmíněném serveru jsou udržovány aktuální tabulky 100 nejlepších lezců ve dvou kategoriích – ve volném lezení a boulderingu. (*Pořadí dvaceti nejlepších přinášíme na jiném místě.*) Rost'a je v kategorii volné lezení na 13. místě, v kategorii bouldering dokonce (ze sta lezců z celého světa) na 7. místě. Před Rost'u se v první kategorii dostal pouze další Čech, fenomenální Tomáš Mrázek. Desáté místo Martina Čermáka necháme bez komentáře...

Petra a Karel Kruschinovi čekají miminko.

Radostná zpráva dorazila v polovině února z Teplic: Petra a Karel Kruschinovi čekají další miminko! Známy je i termín očekávaného narození Viktorčina sourozence - 15.11.2002.

GRATULUJEME!!!

Nejlepší lezci světa

Zde je pořadí dvaceti nejlepších lezců světa podle serveru 8a v kategoriích volné lezení a bouldering. Stav k 15. únoru 2002. Že jste v seznamu nenalezli své jméno? Stačí na sobě pořádně zapracovat, naordinovat si pekelnou životosprávu a neméně pekelný trénink, zapomenout na pivo a bůček a **možná** se zde příště objeví i to vaše. Držíme palce a zatím jdeme na jedno...

Climbing, number 1 - 20.

1.	12455	David Graham	U.S.A.
2.	12275	Pablo Barbero	Španělsko
3.	12185	Alberto Gnerro	Itálie
4.	12080	Cristian Brenna	Itálie
5.	12065	Josune Bereziartu (f)	Španělsko
6.	12010	Ramon Julia	Španělsko
7.	11935	Yuji Hirayama	Japonsko
8.	11895	Steve McClure	Spojené Království
9.	11768	Tomáš Mrázek	ČR
10.	11765	Edu Marin	Španělsko
11.	11730	Adam Pustelnik	Polsko
12.	11700	Patxi Usubiaga	Španělsko
13.	11650	Rost'a Štefánek	ČR
14.	11628	Fred Tuscan	Francie
15.	11608	Nicolas Favresse	Belgie
16.	11550	Nathan Hoette	Austrálie
17.	11543	Ian Vickers	Spojené Království
18.	11430	Cabane Raphael	Francie
19.	11340	Matthias Trottmann	Švýcarsko
20.	11320	Gonzalez Fernandez	Španělsko

Boulders, number 1 - 20.

1.	11303	David Graham	U.S.A.
2.	11203	Bernd Zangerl	Rakousko
3.	10958	Toni Lamprecht	Německo
4.	10808	Bernhard Schwaiger	Rakousko
5.	10806	Frederic Nicole	Švýcarsko
6.	10805	Hermann Schwaiger	Rakousko
7.	10753	Rost'a Štefánek	ČR
8.	10506	Klem Loskot	Rakousko
9.	10500	James Scarborough	Austrálie
10.	10403	Martin Čermák	ČR
11.	10150	Markus Schwaiger	Rakousko
12.	10100	Joe Kinder	U.S.A.
13.	10000	Michael Rutter	Rakousko
14.	9915	Rupert Davies	Spojené Království
15.	9906	Isaac Caldiero	U.S.A.
16.	9881	Canardo Fragilo	Kanada
17.	9865	Matt Wilder	U.S.A.
18.	9865	Al Pritus	Kanada
19.	9853	David Theriault	U.S.A.
20.	9850	Mickael Orantin	Francie

Původně jsme slíbili, že umístění Martina Čermáka na „8a“ necháme bez komentáře. Postarali se o něj návštěvníci webových stránek lezce. Tady jsou (bez úprav):

Martin Čermák na 8a.nu !!!

Sláva, opět se z hlubin zapomnění vynořil bájný lezec Martin Čermák, aby všem ukázal kdo je tu nejlepší. Okamžitě se zařadil na 8. místo v žebříčku boulderingu, hned za Klema Loskota a Marcuse Bockaa!!! Doufám, že brzo předstihne i Rost'u Štefánka, kterému nepomůžou ani sebesilnější prsty a bude muset uznat Martinovu převahu, protože když se někdo straní ostatních lezců, je to přece jen jeho věc a není důvod mu nevěřit. To zas bude mezinárodní ostuda! Zapsal: Marek M.

Komentáře:

* Asi si z něj někdo dělá srandu. Dost blbou. Zapsal: Jirous

* Myslím, že nemáš právo odsuzovat Rost'u Štefánka...možná, že nebylo vše tak jak udává, ale vylezl toho dost a ty nemáš právo to hodnotit...já taky nehodnotím co jsi vylezl Ty a kdo Tě u toho viděl...nemám tyhle debaty rád...kdo co vylezl (nebo nevylezl) je pouze jeho věc a je to jenom na jeho svědomí.... Zapsal: Cockin

* Inteligente.. Marku, sice nevím, co seš zač, ale Tvá škodolibá radost z toho, že si můžeš rejpnout do Štefánka (kdo ví, jestli jsi to tam nenepsal Ty), odkrývá, žeš rozumu asi moc nepobral. Snad jsi na tom s lezením aspoň o trochu líp. Doufám že ano, jinak prosím Tě jeho jméno radši nevyslovuj ani nepiš. Dík Zapsal: Luky

* Je smutné že se najdou lidé kteří dovedou jenom krytizovat a napadat ostatní lidi aniž je vůbec znají. Tím myslím Marka který napsal o Martinovy Čermákovy, já Martina znám spoustu let a vym jak leze a že leze velmi dobře. To že neleze komerčně a na výsluní veřejnosti jako spoustu jiných lezců, je jeho věc, a že se občas pochlubí svými výkony je od něho hezké (obzvlášť když sem ho při některých vyděl a nebylo jich málo) a určitě si nezaslouží kritiku náěkých rádoby pisálků. Zapsal: Jan Coufal

* :))) No to je přča :))) co si měl z češtiny....) Nekritizuji jen se směju....) upřímně.....) Zapsal: Oliváč

* To snad... No Honzo ty jsi tomu dal s tou češtinou,doufám,že si to opravíš! Martina znám taky nějakou dobu,byla jsem sním letos skoro tři týdny v Bleau. Viděla jsem jak leze a myslím,že dobře,takže nekritizovat a raději lezte! Zapsala: Andrea

* Další sci - fi... Viděl jsem Martina lézt v době jeho "největší" slávy, od té doby se fakt mohl zlepšit, ale nechápu, když leze tak nekomerčně, proč zase vystupuje z hlubin ilegality. Zapsal: David Chudoba

* :-(!!!! Bla,bla ,bla?! Už je to nudný chce to nějak rozvířit vody. Zdarec v BB! Zapsal: Sládič

* Jasně Na pláži, pojďme na pláži, tam se všechno ukáže... Nebo v BBěčku? Zapsal: Jirous

Je za tím (jen) barevná televize?

Téměř úplně se v poslední době z aktivního sportovního života vytratil Jan Josef Palivec. Počátkem roku mu odešla jeho historická lednička „Морожное“. Když už byl v tom nakupování, pořídil si k nové lednici i barevný (!) televizor. Radostně okolí sdělil své překvapení, že fotbalisti mají místo černobílých dresů dresy pěkně barevné a pak náhle zmizel...

Je za tím opravdu jen barevná televize?!

Z á p i s

z jednání VK Labské pískovce, konané 15.2.2002

Přítomni: Pavel Černý, Martin Červenka, Pavel Henke, Zbyněk Homola, Richard Litochleb, Eduard Puncman, Petr Štěpán, Ondřej Johanovský, Jan Hoblák, Jindřich Švihnos, Petr Kočka, David Nehasil, Vladislav Nehasil

Omluveni: Jiří Svoboda, Václav Sojka, Vlastimil Domes

Jednání zahájil a řídil předseda VK Vladislav Nehasil.

Hlavní body jednání:

- Byl předán ke schválení seznam přihlášených prvovýstupů za rok 2001. Nejvíce cest a nejobtížnější byly udělaný v Labském údolí. Seznam byl posléze schválen VK, až na cestu v oblasti Bělá na věž Sestry. Cesta byla lezena již dříve a také už jednou zrušena – neodpovídá vzdálenost od jiné cesty. VK konstatovala, že prvovýstupci neoznamují nové cesty, proto je pravděpodobně seznam neúplný. Oznamovat cesty mohou přímo na www stránkách (www.vrcholky.cz) nebo na e-mail: dnehasil@mybox.cz - bude zajištěna informovanost správců jednotlivých oblastí.
- Komisi by předložen seznam provedených prací za rok 2001. Nejvíce bylo osazeno slaňáků, vyměněno kruhů a vrcholových knih a krabic ve Hřensku. Seznam z oblastí Ostrov, Rájec a Tisá předloží Jan Hoblák.
- Správcové oblastí musí předložit do cca 1 měsíce seznam potřebného materiálu. Dle požadavků a možností bude materiál rozdělen a požadavky budou předány na ČHS.
- Komise byla informována o tvorbě webové stránky. Chybí informace z oblasti Tisá, Rájec a Ostrov – snad se povede učinit nápravu.
- Řešila se otázka správcovství oblasti Tisá – byl požádán horo oddíl CAO DC (K.Bělina) – zajistí Petr Štěpán. Ve špatném stavu je také Tokaň (S.Hrkal) a Kyjov (V.Sojka).
- Z důvodu ztrácejících se nejstarších vrcholových knih budou na vrcholech knihy vyměněny. Bude zřízen veřejnosti přístupný archiv. Nabídla se Správa Národního parku – zajistí P.Kočka.
- VK byli navrženi na ČHS tři vynikající lezci na čestné členství – Karel Krombholz (*1930), Ladislav Ryska (*1927) a Helmut Weigel (*1930).
- VK řešila volné bloky v Labském údolí, které nebezpečně hrozí sesuvem. Zda shodit nebo sanovat kotvami rozhodne VK po prozkoumání – zajistí P.Štěpán.
- VK rozhodla, že uchazeči o civilní službu z jiných oblastí než Děčín nebudou z důvodu dopravy a zaručení správcem, využití pro opravu jednotlivých oblastí.
- VK dojišťovat cesty nebude, jen je-li poškozené přirozené přírodní jištění (hodiny, uzel,...). Poškozené jištění (kruhy, slaňáky, vrcholové schránky,...) lze hlásit na e-mailu: vnehasil@volny.cz.
- VK rozhodla nechat volný průběh boulderingu v oblasti (zatím bez jakýchkoliv pravidel).
- P.Kočka informoval o dění v NP. Zónace v NP ještě není a správcům byl předán návštěvní řád. Park požádal o pomoc při provádění statistiky návštěvnosti vrcholů, na oplátku je možností přispět na vrcholový materiál. VK tuto možnost uvítala a požádá horolezecké oddíly v oblasti o jejich pomoc. Dále bude VK spolupracovat na dodatcích návštěvního řádu parku.
- Předseda VK informoval o záměrech Správy CHKO Labské pískovce v roce 2002. Bude vyhlášena - přírodní rezervace (PR) Rájecké rašeliníště – bude oploceno a vstup zakázán, maloplošné chráněné území (MCHÚ) náplavy u Dolního Žlebu – prakticky koryto řeky, vstup zakázán, vyhlášení NPR Kaňon Labe je na rozhodnutí Ministerstva životního prostředí (Ing.Zatloukal), Kaňon Labe byl zařazen do programu NATURA 2000 a hlasy ze sousedního Německa chtějí Kaňon Labe zařadit do seznamu světového dědictví UNESCO – všechna tato vyhlášení mohou

ovlivnit budoucnost celoročního lezení v kaňonu. CHKO uvažuje o omezení speleologické činnosti v kaňonu. NPR Kaňon Labe bude možná vyhlášena ke 30. výročí vyhlášení CHKO Labské pískovce (27.6.1972).

- Jan Hoblák má u sebe výsledky zkoušek jisticích borháků, dle jeho názoru a provedených zkoušek borhák typ „kouba“ nevyhovuje. Důvod – příliš hladký povrch. Navrhuje na dřiku borháku udělat šroubovici dle jeho výkresu.
- Posledním bodem byla volná diskuse.

Zapsal 15.2.2002, David Nehasil

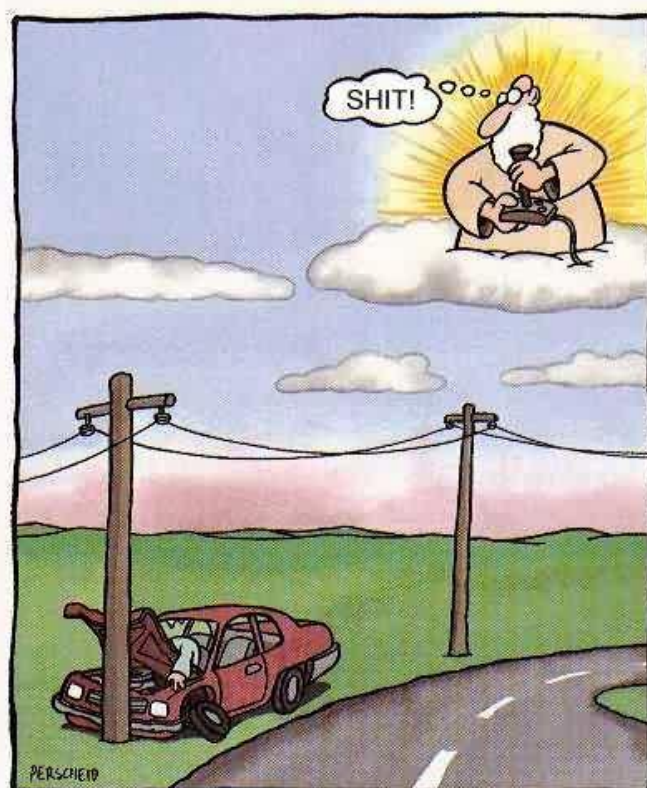
V Ý R O Č Í

BŘEZEN 2002

- 4.3. Anna Bodláková
- 4.3. Pavlína Sedliská
- 6.3. Jan Jěňa Paul
- 7.3. Ivo Myslivec Jeřábek
- 11.3. Luboš Jeřábek
- 12.3. David Šedivý
- 15.3. Jan Josef Palivec
- 15.4. Radomír Souček
- 17.3. Vladislav Nehasil
- 17.3. Jaroslav Uher
- 18.3. Josef Klůs
- 23.3. Milan LittleBadMan Špatenka
- 27.3. Zdeňek Vajsharó Vaishar
- 29.3. Ivan Náhlík

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme hodně štěstí,
úspěchů a radosti...

Kulturní always

(A takhle si občas zahraje i jinou oblíbenou hru. Jmenuje se Horolezci...)

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Tak to bylo březnové číslo **CAO News** v roce 2002. Jedinou větší novinkou je nová rubrika prozatímne nazvaná „Krátké z domova“. Je to taková strožejší obdoba střípků - klade si za cíl téměř heslovitě podchytit běžný život a aktivity horolezců z „našich“ oblastí. Stále platí – pište, pište, pište...

Redakční rada CAO News.

Jiří Chára, Jan Horák, Jiří Kudrnáč, Petr Štěpán

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

Není nutné vyhrát
ale zúčastnit se...

- **Mirasův švih**, II. ročník cyklistické vzpomínkové akce. 16.3. Pořádá KUR sport
- **Cyklistická časovka na 100 km**. Jarní část. 24.3. Info Uher, Mišítková
- **Cyklistická časovka do vrchu**. Jarní část. 26.3. Info Uher, Mišítková
- **Velikonoce na Vysočině**. 29.3.-1.4. Info Cestr, Kudrnáč
- **Hrubá skála**. 19.-21.4. Zájezd do lezecké oblasti. Info Chára

Horolezecká stěna v Nebočadech

Od listopadu 2001 je opět otevřena lezecká stěna v bývalé škole v Nebočadech u Boletic (okres Děčín), konečná městské dopravy č. 9.

Otevřeno je pouze v úterý a čtvrtek od 18 hodin.

Vstupné zůstává 30 Kč.

F Přijďte si zatrénovat! **E**

Čeká na vás kvalitní boulderingová stěna včetně nezbytného zázemí.

-jh-

V příštím čísle

- ² Slíbené reportáže z dalekých cest (Mexiko, Aconcagua...)
- ² Podíváme se opět do pískovcového podzemí se Standou Emingrem
- ² Nebudou chybět pravidelné rubriky a samozřejmě - mnoho dalšího.

Nezapomeň!

Příští číslo **CAO news** vychází již 3.4.2002!

OKÉNKO

HK VARNSDORF

Z CHYSTANÝCH AKCÍ HK VARNSDORF

BŘEZEN

- Zahájení lezecké sezóny (oblasti dle počasí)
- Šplh schodištěm – pořádá Sokol Pražský

DUBEN

Pískovcové i nepískovcové lezení – oblasti ČR a SRN

V průběhu celého roku zůstává možnost individuálních tréninků v Boulder centru ve sportovní hale.

Pravidelné schůze se konají každý poslední pátek v měsíci v restauraci Hraniční buk od 20:00 hodin.

Informace na tel.:

0413 / 373101, 370987, 373333 nebo mobil 0606 / 277274

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

PŘÍŠTÍ ODDÍLOVÁ SCHŮZE SE BUDE KONAT VE STŘEDU 3. DUBNA 2002 V RESTAURACI U ŘEZNÍKA V DĚČÍNĚ STARÉM MĚSTĚ. ZAČÁTEK SCHŮZE JE OD 18:00 HOD.

PRO ČLENY REDAKČNÍ RADY **CAO News** OD 17:45 HOD. NA PROGRAMU BUDE LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ. ALE TAKÉ VYHODNOCENÍ JARNÍCH CYKLISTICKÝCH ČASOVEK, VELIKONOČNÍHO LEZENÍ, PŘÍPRAVY NA ZÁJEZD DO ALP A MNOHO DALŠÍHO.

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

Horolezecká křížovka

Tajenka skrývá jméno jednoho známého horolezce.

Horolezecký terén									O
Horolezecká potřeba									A
Horolezecký pomocník									E
Odpuzovač komárů									T
Hovořit - hovorově									T
Věž v Labském údolí									Š
Horolezecká bunda									A
Pískovec - geologicky									C
Děčínský horolezec (Richard)									B
Neoblíbená strava výkonných lezců									Y
Rakouský vrchol									N

Autorem horolezecké křížovky je Vladislav Prcek Nehasil

HorÁm zdar!

CAO News – Horolezecký časopis severočeského regionu – Vydává HO CAO Děčín – Pouze pro vnitřní potřebu oddílů – Sídlo redakce: CAO Děčín, Hrdinů 365, Děčín XXXII, 407 11, Czech republic, šéfredaktor Jiří Chára, tel.: 0737 137105, E-mail: chara@sbddecin.cz, webové stránky: <http://caodc.webpark.cz/>, CAO News online <http://cao-news.webpark.cz/>, - Sazba: Microsoft® Word 2000, Climbing – Adventure – Outdoors